

Vinterdrømme

Af Erik Jönsson

Når en fiskesæson er afsluttet og vinterens sne slår mod ruden, går vore tanker ofte tilbage til de stunder, der har printet sig i hukommelsen, som noget særligt.

Ofte er det sådan at de oplevelser vi har ved fiskevandet, bliver til det samme stof, som drømme er gjort af, og gemmes som behagelige minder, der kan tages frem igen og igen - Selv når vi engang ikke mere er i stand til svinge fiskestangen, vil man kunne tage dem frem og glædes derved.

Her mens sneen stadig drysser ned fra en overskyet himmel, vil jeg trække to oplevelser, med helt forskellig udgang fra 2011 frem og dele med jer.

Den første er fra september, hvor jeg var i Vorgod å for at fiske, en regnfuld dag, hvor det stod ned i stænger. Helt indpakket i regntøj, gik jeg alene på stykket. - Det skal lige bemærkes at briller bestemt ikke gør fiskeriet lettere, når det øser med, man kan vælge at tage hættten op og dugge fuldstændig til eller gå uden, for så blive våd helt ned af nakken.

Ingen af de to valg er optimale. Men fisket bliver der. Efter et stykke tid uden aktivitet, falder jeg ind i rytmen, kast til den modsatte bred, på steder, hvor det ser specielt lovende ud.

Det bliver næsten helt meditativ - da linen pludselig standses i et hårdt ryk. - Modhug givet pr. automatik og pludselig foregår alt i et opskruet tempo. - Fisken spurter 50 meter opstrøms, for straks at tage turen den anden vej.

Der bliver lidt mere ro på, og jeg kan lirke kameraet frem og indstille det til video (en rigtig smart ting ved de nye digitale af slagsen). Der er nu tid til at filme lidt, når fisken går mere roligt og efter et par obligatoriske turer under hængesækken, er laksen (en sådan var det) ved at være mør.

Et let greb om halen og op på (det våde) - det regner endnu. Det bedste ville være at afkroge fisken i vandet, men den har taget krogen så hårdt, at der må vrides en del med en tang. Trekrogen var helt bidt sammen i saksen. Så selv om modhagerne var filet væk, tog det lidt tid.

Heldigvis, kunne den straks efter svømme videre, den var jo gennemvædet under hele forløbet og har sikkert haft det mere optimalt end jeg, der snart lignede en druknet mus. Det var i øvrigt en pæn efter årstiden blank hanlaks som målte 93 cm.

Tanken bagefter var: Selvfølgelig kunne det kun gå sådan - de store laks var fredet på det tidspunkt og den skulle jo således ud igen alligevel.

Den anden oplevelse med modsat udfald, stammer fra Karup Å, den sidste dag, inden Jens's suppe på Høgild Møllegård.

Jeg havde et par dage inden observeret en rigtig god fisk på det første stykke og ville lige bruge formiddagen til, at prøve den inden suppen. Kort efter starten står en flot fisk helt fri af vandet, nede ved den gule gård, og lander med et gevaldigt plask. Den tilbydes det meste af grejæsken, men der er ikke noget der frister.

Så jeg går længere medstrøms og fiskeriet går, som tidligere over i tanker og meditation. Pludselig dukker en stor havørred op fem meter fra stangspidsen og hugger spinneren. Den slags går næsten altid galt. Men rundt går det i huj og hast under en hel række trærødder, ud igen, op i luften og ryste spinneren, ned under en alknude og tværstrøms.

Fisken roder nu mere roligt rundt, og vi tager et par turer sammen langs bredden. Jeg er helt optimistisk. Nu er den træt, og med et let pres, ligger den nu stille i overfladen. Nettet gøres klart.

Den ligger stadig ganske rolig, lige klar til at nette, så nettet sættes under fisken. Men så - vips vender den rundt, og sætter spinneren i den første netmaske, den kan finde og smutter i dybet, efterladende et net pyntet med en fin rød spinner, næsten som et juletræ. - Øv.

Ved nærmere eftertanke var det nok det bedste, fisken var en ca. 80 cm hunfisk, let farvet og fuld af rogn. Både den og jeg var bedre tjent med, at den forøger slægten, i stedet for at ende i en fisketaske.

Så var der kun tilbage at nyde en kop kaffe, inden turen gik op på Møllegården, til Jens's varme suppe.

Disse tanker med ønsket om at det fiskeår der kommer, også vil være fyldt af oplevelser, som kan tages frem i mangel vinterstund, under fluebinding, eller når vi blot lader tankerne dvæle ved fiskeriet under

nydelsen af en kop kaffe eller en dram.

Med håbet om mange oplevelser fremover.

Erik Jönsson